

CSALÁDUNK

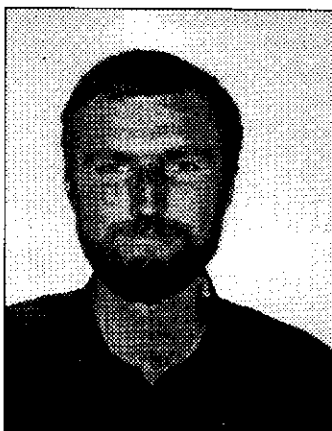
A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Bodor Kornél káplán és Iváncsits Tamás diákonus bemutatkozása

Az elmúlt hetekben a Szekszárd-belvárosi plébánián személyi változások történtek. Jung Mihály, aki eddig itt káplánként működött, Pécs-Kertvárosba távozott. Mayer Mihály püspök atya minket helyezett ide: Bodor Kornél Andrást káplánként és Iváncsits Tamást diákonusként, vagyis szerepként. (A diakonátus az egyházi rend szentségének „legalsó” fokozata. Akit diakonussá szentelnek, az – a paphoz hasonlóan – keresztelhet, eskethet, temethet, prédikálhat, viszont nem mutathatja be a szentmise áldozatot, nem gyóntathat és nem szolgáltathatja ki a betegek szentségét.)

Mi ketten, Kornél és Tamás, a Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskolán végeztük el a teológiai tanulmányainkat. Az öt évig tartó szemináriumot illetve főiskolai életben együtt vettünk részt, hiszen évfolyamtársak voltunk. Társaink közül Dohány Zoltán jelenleg Pakson, Tamás Roland pedig Komlón működik segédlelkésszé (azaz kápláni) minőségben.

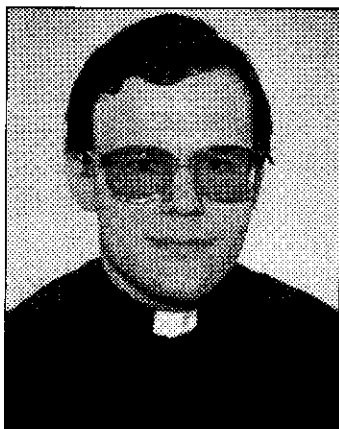
szinte gyermekkorától kezdve. Közvetlenül az érettségi után jelentkezett a szemináriumba, és 1992-ben kezdte a kispapi életet. A püspök úr 1997. június 21-én szentelte pappá a pécsi székesegyházban.

Iváncsits Tamás diákonus – Kornél atyához hasonlóan – nem a pécsi egyházmegyéből származik. Nagykanizsán született egy pedagógus család harmadik gyermekeként. Szülővárosá-

ban érettségizett 1988-ban. Eredetileg matematika-ének szakos tanárnak készült, de még mielőtt papnövendék lett volna, a szintén Zala megyei Letenyén főállású kántorként működött, közel két és fél évig. Bár teológiai tanulmányait befejezte, és egyházzogilag pappá szentelheték volna, a püspök úrtól egy év gondolkodási időt kért és kapott. Ezt az esztendőt itt Szekszárdon fogja tölteni – Farkas Béla plébános úr és Bodor Kornél káplán atya munkatársaként.

Mindketten nagy örömmel fogadtuk Mayer Mihály megyéspüspök úr döntését, vagyis hogy első lelkipásztori évünket Szekszárdon fogjuk tölteni. Ószinte örömmel és lelkesedéssel kezdtük a munkánkat, Béla atya vezetésével, a Kedves Hívek szeretetétől körülvéve. A Jóisten ajándékának tartjuk, hogy itt lehetünk. Szeretnénk ezt az esztendőt hasznosan fölhasználni, hogy szolgálatunk az Úr nagyobb dicsőségére és a reánk bízottak lelki javára váljon.

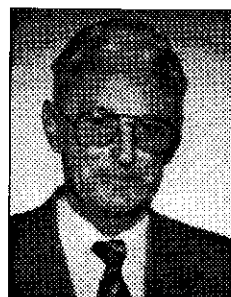
Bodor Kornél atya a Somogy megyei Mosdósról érkezett. Édesanyja és nővére az egészségügyben dolgozik, édesapját fiatal korában elveszítette. Ott-hon, Mosdóson készült a papságra,

Tartalomból:

- Bemutatkoznak az új káplánok ..... 1. old.
- A katolikus iskoláról ..... 2. old.
- Pro Urbe kitüntetést kaptak ..... 3. old.

VARGA JÓZSEFNÉ

FOGARASY JÁNOS

KITÜNTETETTJEINK

- Rajzverseny ..... 3. old.
- Védőszentünk Szt. Rita . 3. old.
- Az Isteni Megváltóról
Nevezett Nővérek
kapcsolata
Szekszárddal ..... 3. old.
- Táborszás
Magyarhertelenden .... 4. oldal
- Hírek ..... 4. oldal

Katolikus (?) iskola

A világon mindig is voltak hívő és nem hívő emberek. Voltak, akik remény nélkül maradtak a legnehezebb időkben, voltak, akik még mindig tudtak bízni és remélni, s akadtak olyanok is, akik Istentől kértek menedéket, segítséget. Az egyház is élt, működött, s iskolákat működtetett – melyek egy rövid időre kissé feledésbe merültek. Most ismét felmerül az igény: legyenek egyházi óvodák és iskolák.

Sokan kérdezik: „Miben más ez az intézmény a többiétől? Itt mindig a Bibliából olvasnak, s állandóan imádkoznak?” Nem. Egy iskolának nem lehet csak ennyi a célja és feladata. Minden iskolának oktató-, nevelő munkát kell ellátnia. Természetesen e kettő a gyakorlatban mereven nem választható szét. Hadd hozzam fel példának a városunkban működő, s szeptembertől Szent József nevet viselő Katolikus Általános Iskolát.

Iskolánk oktatási feladatai és követelményei megegyeznek bármely más általános iskoláéval: tehát azonos a tananyag és a követelményszint. Ahogy mondani szokták: a név kötelez. Alapvető nevelési célunk a gyermekek vallásos nevelése – így ez nem korlátozódhat csak a hittanórákra.

Mi a törzsanyag elvégzése mellett kiegészítő anyag címen énekórákon vallásos énekeket tanítunk. A magyar nyelv oktatása során ünnepi órák keretében esik szó az Újszövetség egy-egy jelentősebb részletéről. Rajz és technika órákon ráhangolhatja a tanító tanítványait egy kép, eszköz megalkotására a Szentírás egy-egy jelenetének, részletének a felolvasásával, illetve arról történő beszélgetéssel.

Itt a napközi nevelőnek jut még fontos szerep. A délutáni kötött (ill. kötetlen) foglalkozásokon még bővebb alkalom nyílik dal, vers, ima tanulására, felolvasásra, rajzolásra, papírhajtogatásra, terménybábok készítésére, dramatizálásra – melyek segítségével játékos formában valósulhat meg a katolikus nevelési cél, továbbá konfliktushelyzetek elemzésére, „illik, nem illik” beszélgetésekre.

Természetesen az ima a mindennapok szerve része. Imát mondunk reggel a tanítás megkezdése előtt, délután a tanulás befejeztével, s minden étkezés előtt és után. Minden hónapban egy alkalommal kismisét tart Farkas Béla atya vagy a káplán úr csak iskolánk tanulóinak. S lelkesen készülnek a gyerekek bármilyen kis műsorral, melyet a templomban mutathatnak be. Ebben az évben pünkösdkor Passiójátékot adtak elő.

A nevelésben elért eredményeink – türelem, egymás tisztelete, társaink másságának elfogadása, a munka szeretete, környezetünk megóvása (figyelembe véve, hogy mindenkor gyerekekről van szó) – feltétele a nem nagy osztálylétszám. S nagyon fontos, hogy szülők és nevelők a gyermekek érdekeit tekintve, egymást segítve együttműködjenek, s figyelembe vegyék, hogy sem az iskolába lépő, de még a 8. osztályt befejező tanuló sem vallásos. Hiszen ezen iskola nem arra hivatott, hogy hívő emberkéket faragjon, csupán csak arra, hogy irányt mutasson.

Riznerné Osztafin Klaudia

Német nemzetiségi nyelv oktatása

„Lám, mily sokféle nyelv van a világon, de egy sem érthetetlen. De ha nem ismerem a szó jelentését, idegen maradok a beszélőnek, és a beszélő is idegen nekem. Ezért ti is, ha egyszer törekedtek a lelki adományok elnyerésére, igyekeztek a közösség épülésére bővelkedni bennük.”

(1 Kor 14, 10-12)

Az idegen nyelvet, így a német nyelvet is fontos szerepet tölt be az emberi kapcsolatteremtésben, az egymással való érintkezésben.

A szekszárdi Katolikus Általános Iskola a keresztény hit közvetítése mellett nagy hangsúlyt fordít a német nemzetiségi nyelvoktatásra. A tanulók már az 1. osztálytól kezdve tanulják a német nyelvet.

Az alsó tagozaton heti 4 órában, 5. osztálytól már heti 6 órában tanulják az idegen nyelvet.

A nyelvtanulás sajátos eszközeivel törekszünk a keresztény eszmeiség kialakítására és az emberi értékek formálására.

Igyekszünk tanulóinkkal a különböző imákat német nyelven is megtanítani. Egymás nyelvénél ismerete közelebb hozza egymáshoz a különböző nyelveken gondolkodó idegen embereket a hitben és a szeretetben.

Törekszünk, tanulóinkban felébreszteni a nyelvtanulás iránti vágyat. Ismerjék fel, ha több nyelvet, kultúrát ismernek hitelesebb képet kapnak a körülöttük levő világról. A más népek életével, kultúrájával, gondolkodásmódjával való megismerkedés egyúttal önmaguk jobb megismerését és jobb önértékelését szolgálja.

Tanításunk során megismertetjük tanulóinkat a német nyelvet beszélő lakosság kultúrájával, történelmével és néphagyományával.

A nyelvoktatás fő feladatai közé tartozik a gyakorlati nyelvi készségek és képességek fejlesztése szóban és írásban: beszéd-készség, beszédértés, hallás utáni megértés, olvasás-írás-készség és képes-ség.

Az alsóbb évfolyamokon a játékoságon van a hangsúly. Fontos, hogy a nyelvtanulás alapjául szolgáljanak a szerepjátékok. Dalok, mondókák, versek imádságok, egyházi énekek tanulása fontos szerepet tölt be. Törekszünk, hogy tanulóink sajátítsák el a köznapi életben használatos kifejezéseket, beszédfordulókat és tegyenek szert olyan kommunikatív készségekre, hogy egyszerű beszédhelyzetekben meg tudják érteni partnerüket és magukat is meg tudják érteni.

A tananyag koncentrikusan bővül, s bőven van lehetőség a gyakorlásra. A szóbeliséget tartjuk elsődlegesnek, emellett az írásbeli kifejező-készség fejlesztése, alapvető nyelvtani ismeretek elsajátítása sem hanyagolható el a nyelvtanítás szempontjából.

Törekszünk, hogy a német nyelv tanulása örömet és élményt jelentsen a tanulók számára, és a nyolcadik osztály végén egy idegen nyelvből alapfokú nyelvtudással rendelkezzenek.

Simon Edit

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

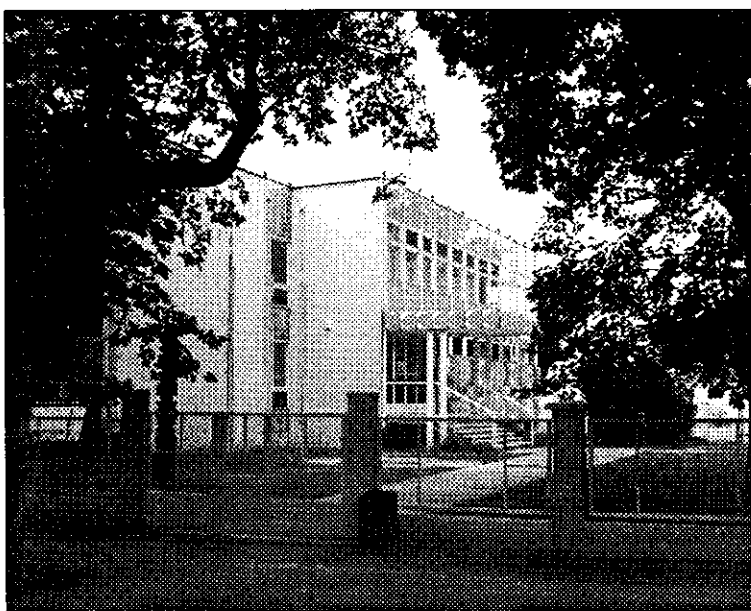
A szekszárdi Katolikus Általános Iskola már 4 éve él és működik. A város iskolái között a kicsik közé tartozik, de tanulóink eredményes szereplései bizonyítják iskolánk törekvését, hogy szeretetben, a keresztényi hitre támaszkodva tanulóink színvonalas nevelését, oktatását biztosítsuk.

Kisdiákjaink közül minden tanév végén egy tanuló, akinek kiemelkedő a tanulmányi eredménye és példamutató a hitelete, a Tehetséges Ifjúsáért Alapítvány által létrehozott Kleininger Ottó díjjal részesül. Eddig következő tanulóink kapták meg ezt a kiemelkedő jutalmat: 1993-94-es tanévben Tóth Nándor (1. oszt.) 1994-95-ös tanévben Nemes Zsófia (1. oszt.) 1995-96-os tanévben Mikola Klaudia (1. oszt.) 1996-97-es tanévben Bodnár Péter (1. oszt.) Diákjaink „nagyobbakká válásával egyre több lehetőségünk adódott arra, hogy különböző tanulmányi versenyeken indulhassanak, s tehetségüket megcillanthassák. Az idei tanévben több tanulóknak szerepet kiemelkedően tanulmányi versenyeken:

Pogány Dávid (3. oszt.) az országos matematika versenyen 6. helyezést ért el, Scheidler Katalin (3. oszt.) az országos mesemondó versenyen vívott ki elismerést alapos felkészülésével. Lendvai Anitát (3. oszt.) az országos rajzversenyen 3. helyezéssel jutalmazták, Nagy Ildikó (4. oszt.) városi német szépkiejtési versenyen 2. helyezést ért el.

Kívánom nekik, s a többi kisdiákjainknak is, további jó tanulást s ilyen szép eredményeket, hogy jövőre gazdagíthassuk a dicséretben részesülő diákok névsorát.

Schauber Hedvig igazgató

HITTANOSOK RAJZVERSENYE

1997. Pünkösöd

TÉMA: JÉZUS KÖZTÜNK

(Jézus - a családban, osztályban, hittanórán, játszótéren)

Zsűri:

Heil Ágnes rajztanár, Schubert Péter grafikus

Jung Mihály káplán

Beérkezett: 153 db rajz, kiemelt: 24 db

KIEMELT RAJZOK KÉSZÍTŐI:

Óvodások:

Medovarszki Barbara, Súlyomvári Zita,

Tóth Tamás

I. osztályosok:

Nagy Ferenc, Uida Zsuzsanna, Arki Éva,
Krémer Mónika, Kacsányi Dóra, Czövek Petra,
Heilmann Ágnes Sebán Mihály, Prischetzky Milán,
Garay I. osztályosok csoportja

II. osztályosok:

Rigó Annamária, Nagy Piroska

IV. osztályosok:

Mihályka Marcell, Kőrösi Adrienn, Vecsei Viktória

VI. osztályosok:

Takács Zsuzsa

Egy rajzon név sem volt, a következőkön vagy az osztály, vagy a teljes név hiányzott:
Ismeretlen, Csicsó Attila, Schmidt Ágnes, Csilla, Réka

Szeptember végén ismételt kiállítjuk a rajzokat, azután a tulajdonosaik visszakapják.

Védőszentünk - Szent Rita

A szekszárdi Katolikus Óvoda május 22-én - Szent Rita napján - felvette védőszentje nevét. Az ünnepélyes keretek közt megrendezett eseményen a kisóvodásokon, szüleiken és a pedagógusokon kívül számos vendég is jelen volt. Megtisztelő, hogy Mayer Mihály megyéspüspök úr személyesen vett részt, és maga végezte az intézményben a Szent Ritát ábrázoló szobor megáldását, majd a Belvárosi templomban az ünnepi szentmise celebrálását. Személyes jelenlétével köszöntötte az intézményt Balog M. Rita az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek kongregációjának tartományfőnöke, és Kocsis Imre Antal, Szekszárd Város polgármestere is. Az óvoda idén már 5 éve működik. Kérjük egyházközségünk tagjait, hogy imájukkal továbbra is támogassák intézményeink eredményes munkáját.

Borbás Vendelné
óvodavezető

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek kapcsolata Szekszárddal

Szekszárd zárdaiskola - 1926.
A helyi Oltáregylet elnökének, dr. Éry Mártonnának elgondolása volt, hogy Szekszárdon zárdaiskola létesüljön magánélemivel. Az eszmét egészen magáévá tette egy jómódú, mélyen vallásos banktisztviselő, Pöndör János, aki testvérhugának M. Lujzita nővérnek a beöltözésére Sopronbe érkezett. Elgondolását előadta a rendfőnöknőnek, aki azonban nem látta az iskola fenntartását biztosítva, és ezért a felkérésre nemleges választ

adott. Pöndör János nem nyugodott ebbe bele. Buzgóságában az anyaház templomába ment imádkozni és kijelentette, addig föl sem kel az imából, amíg kérése meghallgatásra nem talál. Ekkora bizalom és kitartás látán, az előljárók tárgyalásba kezdtek vele. Mivel az első kellek, az iskola és a zárda számára szükséges épület hiányzott, Pöndör János saját házuk 3 szobáját ajánlotta fel a nővéreknek lakásul, amelybe ők Marsovszky M. Melinda főnöknővel az élükön beköltöztek, igazi egyszerűség- és szegénységbe.

Tanítás céljára az állami gimnázium II. emeletén egy nagy termet sikerült biztosítani a főispán közbenjárásával. Kiss Lajos esperes úr és a polgármester segítségével részben a gimnázium épületében, részben a nővérlakáson kezdték meg az I-II. és a III. osztályt. 1927 őszén az egyházközség megvásárolta a Bezerédj utca 15. sz. alatti házat, és azt az Isteni Megváltó Leányai nevére iratta azzal a kikötéssel, hogy azt sem eladni, sem megterhelni vagy más célra használni nem szabad. 1928 őszén az új épületbe költöztek a nővérek és az iskola. A megszerzéshez 10 ezer pengő segélyt kaptak. A karácsonyi szünet után itt nyílt meg a magán elemi iskola 4 osztállyal, 3 okl. tanítónővel és 2 segédtanítónővel. Félnapos váltórendszerben tanítottak. A létszám örvedetesen növekedett, elérte a 130-at is, de a gazdasági válság esztendejében, 1931-ben megcappant.

A Pöndör család 3 tagja rövidesen elhalálozott. A túlélő édesapa, Pöndör Ferenc gazdálkodó, a zárda szomszédságába költözött. Gondozását a nővérek vállalták. A családi ház nagy javításokon ment át Kiss esperes és Pöndör bácsi segítségével, aki 1937-ben halt meg és végrendeletileg minden vagyonát az iskolára hagyta. Kiss esperes úr és több érdekelt személyiség sürgetésére 1937-ben leánygimnáziumot nyitottak a nővérek. Az I. osztály a zárdában volt, a további osztályok számára pedig helyiséget béreltek. Mivel a növendékek létszáma nem szaporodott, épületről pedig nem történt gondoskodás, a rendi előjáróság megszűntette a magángimnáziumot. 1943-ban az egyházközség kérésére a VKM megengedte, hogy a belvárosi iskolában a leányokat szerzetesnővérek taníthassák, az egyházközség képviselőtestületének határozata szerint pedig a megüresedett állásokat az Isteni Megváltó Leányai töltsék be. Így a nővérek fokozatosan átvették a leányiskolát.

Az iskolák államosításával a tanító-, nevelő munkánk megszűnt Szekszárdon is. Majd államosították a házat is.

Az 1989-es történelmi forduló után visszakaptuk egykori intézetünk tulajdon jogát. Szekszárd Önkormányzata az elsők között volt, akik lehetővé tették a katolikus óvoda, majd Általános iskola újraindulását megfelelő csere épületekben, működtetésüket pedig az egyházközség vállalta.

Reméljük, hogy Szent Rita és Szent József közbenjárására Szekszárdról is jelentkeznek új hivatások az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációjába, akik majd bekapcsolódhatnak újra a katolikus tanító-, nevelő munkába.

Pro Urbe - Pro Ecclesia

Örömmel vettük nemrég a hírt, hogy Fogarasy János és Varga Józsefné is augusztus 20-án Pro Urbe díjat kapnak.

Mindkettőjükéről elmondták, milyen érdekeik alapján esett rájuk a városi önkormányzat testületének választása. Ha csak a városért munkálkodtak volna, amiért kitüntetést kapnak, akkor is méltán örülne az egyházközség, hogy ilyen kiváló tagjai vannak soraik között. „Családunk”-ban azonban még másról is írhatunk. Mindkét kitüntetett a keresztény életnek szép példáját adja körünkben, városunkban. Az Ő nevük említése hívők - nem hívők között is tiszteletet ébresztenek.

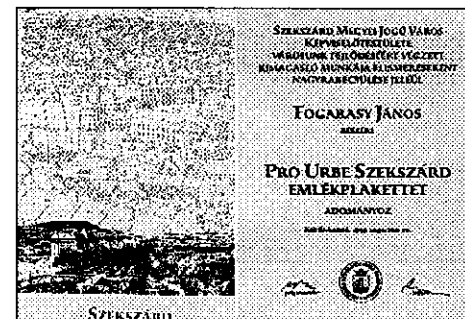
Fogarasy János tanár úr a Pro Urbe díj átadásakor felsorolt érdemei mellett egyházközségünkben is sokat tett és tesz. Évek óta heti 12 órában hitoktat felsős általános iskolásokat, rendszeresen Ő készíti fel a 8. osztályosokat a bérmálás szentségére. Segítségre van akkor is, amikor anyakönyveink alapján családfák kutatását kéri. Korábban egy bibliai csoportban is tevékenykedett. Néhány éve a Vitézek között is számon tartják. Ő amiben részt vállal, mindig nyugodtak lehetünk afelől, hogy az rendben van.

Varga Józsefné, szeretett Margit néni a másik Pro Urbe díjas, aki egyházközségünk mindennapi életének részese. Gyakran kisegít a kántorizálásban. Mindig önzetlen és derűs lelkevel arra ösztönöz, hogy az életet szépnek lássuk. Fáradhatatlanul dicsér, mindenkiben meglátja és szóvá is teszi a jót, igazi nevelő. Ő is segédkezett a hitoktatásban, az Újvárosi plébániához tartozó területen. Hálás tagja a plébániánkon jelen lévő neokatekumen közösségnek.

Azt gondolom, hogy a hívek közül sokan még sok mást is el tudnának róluk mondani, ami miatt tisztelhetjük és könnyebben szerethetjük őket. Legyen ez a pár sor az egyházközség köszöntése feléjük, egyúttal köszönetünk is, hogy mindannyiunk jóhírért öregbítették.

S végül ösztönözzön az Ő példájuk mindannyiunkat arra, hogy szép keresztény életünkkel e világ, vagyis társadalmunk sója és világossága legyünk. Mert a „világ”-nak rájuk, és hozzájuk hasonló keresztény emberekre nagy szüksége van. Mint ahogy a fiatalok éneklik is gyakran: „A világnak Krisztus kell! A világnak kellesz te is, mivel te Krisztushoz tartozol!”

Farkas Béla
plébános

Táborozás Magyarhertelenden

Legyen az kisdíák vagy nagy diák, mind-mind nagyon várja már a tanév befejeztét: a nyaralást a nagymamánál, a strandolást, a reggeltől estig tartó játékokat, a táborozást... Tábor. A szekszárdi katolikus iskolás kis tanulók e szó hallatán Magyarhertelendről, s az ott szerzett élményekről kezdenek mesélni. A választás nem véletlenül esett erre a Mecsek lábánál fekvő, Pécshez közeli kis falucskára. Farkas Béla atya itt töltötte káplánéveit, s az ő kezdeményezésére a megüresedett plébánia épülete biztosít most évente több idelátogató csoportnak pihenési, kikapcsolódási ill. szállási lehetőséget. Így iskolánkban az idén is – a hagyományokhoz híven – a magyarhertelendi tábor jelentette a tanév igazi lezárását.

Június 16-án reggel 70 kisgyerek – a mi kis iskolásaink mellett több még óvodás vagy már felsős testvér – vidáman integetett búcsúzóul szüleinek a IV. sz. iskola Gróf Pál utcai parkolójából kikanyarodó autóbusból, s néhány kísérő autóból. A hosszú út során tele izgalommal, kíváncsian kérdezték: mikor érünk oda, mit csinálunk, fogunk fürdeni, éneket is tanulunk, finom lesz az ebéd...

Ez a jókedv kitartott az utolsó napig. Nem is csoda: hisz sok meglepetést tartogatott e hét számunkra. Természetesen a tábor nem csak szórakozást nyújtott, hanem lelki fel-

töltődést is. A velünk nyaraló Misi atya tartott misét esténként, tőle tanultunk több vallásos éneket, s vele együtt imádkoztunk étkezések előtt és után, s minden este ágybabújás előtt.

Odaérkezésünk után percekben belül úgy tűnt az udvar, az épület, akár egy méhkas. A kicsinyek jöttek-mentek, csomagokat, hálósákot, matracokat cipeltek. Ebéd után buszkiránduláson vettünk részt: ellátogattunk Pécsre az állatkertbe, s Abaliget-re a cseppkőbarlangba. Az érdekes látnivalókkal alig tudtak betelni a kicsik, csak csodálkoztak, ámuldoztak. Azonban nehéz volt meggyőzni őket arról, hogy az izgalmas játékokból, inycsiklandozó finomságokból csak úgy szabad vásárolni, hogy a zsebpénzből az utolsó napra is maradjon. Kedden délelőtt kézműves-foglalkozásra invitáltuk a gyerekeket. Volt gyöngyfűzés, papírhajtogatás, agyagozás, s a negyedik helyszínen éneklésre, beszélgetésre várta őket egy kedves vendég pap bácsi. A délutáni strandolást sajnos meg kellett szakítanunk egy futó zápor miatt. A tanulók ezért kárpótolva érezhették magukat, hisz vacsora után „a vidámparkban” próbálhatták ki ügyességüket: célbadobtak, horgásztak, pingpongot fújtak... A nagy odaadással gyűjtött zsetonjaikért édességeket, kisebb játékokat „vásárolhattak”.

A szerdai nap fő programja gyalogtúra volt Orfűre, melyet Béla atya vezetett. Az esti

csapatvetélkedőn a gyerekek vallási ismereteikről tettek tanúságot.

A következő nap során nagyon jól szórakoztunk a vidám, játékos vetélkedőn. Legérdekesebbnek a hogyan kell viselkedni...? c. totó bizonyult. Természetesen az ügyes csapatok értékes nyereményeket kaptak jutalmul. A vetélkedőt sorsversenyek, focibajnokság és strandolás követte. Az idő azonban még mindig nem volt igazán kedvező, s így a zápor elmosta az esti tábortüzet és a rókavadászatot.

Az utolsó délelőtt főként csomagolással, pakolással telt, de még maradt idő kötetlen játékokra, videózásra is. Mindig reggeli után került sor az előző napi fejtörők, betű- és keresztrejtvények értékelésére. Ez utolsó napon az egész héten ügyesen fejtegetők díjazása következett.

Természetesen nem csak a változatos, érdekesebbnél érdekesebb programokkal kívántunk a gyerekek kedvében járni. Az étrend összeállításakor is figyelembe vettük, mik a kedvenceik. E nem könnyű feladatot – süstést, főzést – a bennünket elkísérő anyukák és nagymamák látták el. E pár napban jól éreztük magunkat kicsik is, nagyok is. Nagyon sok élménnyel érkezünk haza Szekszárdra, volt bőven mesélnivaló. Bízunk benne, hogy a gyerekek a jövőbeli valamennyi tábor is a kedves iskolai emlékek közé fogják sorolni.

Riznerné Osztafin Klaudia

Szerkesztőségi levél

Az egyházközség tisztségviselőinek újraválasztása sok lelkes új ember hozott a testületbe. Reméljük, hogy ez a mi kis újságunk is gazdagabb, színesebb anyaggal jelenhet meg az új szerkesztőbizottság jóvoltából.

A szerkesztőbizottság azonban csak szerkeszti a lapot, de nem írja. Ha közhelyet kívánnék mondani akkor azt mondanám: a lapunkat az élet írja. Sajnos nem mondhatom teljes szívemből, mert bár igaznak kellene lennie, nem az. Az élet, az életünk nagy része hiányzik belőle. Azért hiányzik, mert nagyon sok mindenről nem tudunk. Sokszor kaptak el a diplomajutóban és mondták; erről kellene beszélni, ezt kellene megjelentetni. De amikor kérem: tessék leírni, mindent: ami jó, ami fáj, ami bosszant és ami örömet okoz, akkor azonnal csend lesz. Már nem is olyan fontos a dolog. Pedig ezt saját magunknak csináljuk. Ennek a lapnak ami életünk tükrének kellene lennie. De arccal a falnak támasztott tükörben semmi sem látszik.

Szeretnénk leveleket kapni. Akár pár sorosakat. Jó és rossz híreket hordozó leveleket. Személyeseket, őszintéket. Milyen jó lenne ha tudnánk egymásról MI akik egy hajóban evezünk.

Ez a nagy csend, ez a hallgatás azt sugallja, minden rendben van, nincs gond. De én tudom, hogy ez nem igaz. Ez nem a béke, a nyugalom, az öröm csendje. Ez a tunyaság, a nemtörődömség, a félelem, az önzés csendje. „Mit nekem a más baja!” „Miért pont én?” „Van nekem elég problémám ezen kívül is!” – szinte hallom az érveket.

Kevés közösségnek van ilyen szerencséje, hogy megengedheti magának – sok segítőkész ember jóvoltából – ilyen újság megjelentetését. Nekünk csak öntözni kellene, a mag el van vetve.

Belvárosi Plébánia hirdetései

Augusztus 20. délelőtt 10 óra

„Pro Urbe” díjat kapott Fogarasy János hitoktatónk és Varga Józsefné kántor segítőnk

Augusztus 25. este 1/2 8 óra Hitoktatói megbeszélés a plébánián

Augusztus 31. délután 5 óra Tanévnyitó a Katolikus Iskolában. Az újonnan átadott épületet megáldja Mayer Mihály pécsi megyéspüspök

Szeptember 7. délelőtt 9 óra Veni Sancte a templomban: hittanosok, katolikus óvodások és iskolások

Szeptember 7. este 1/2 8 óra Áldozatokkal megbeszélés a plébánián

Szeptember 10. este 1/2 8 óra Felnőtt hittan kezdete a plébánián: keresztelekő és elsődízők részére

Szeptember 13. este 8 óra Remetén: litánia, rózsafüzér, szentségimádás, keresztút, éjfélikor szentmise

Szeptember 14. délelőtt 10 óra Kisboldogasszony búcsú: szentmise, szentbeszéd, körmenet. Meghívott vendég atya: Tóth Ferenc ikervári plébános.

Szeptember 24. este 7 óra Bevezető a megtartandó „Szentlélek szemínáriumra”-ra

November 15. Egyházközségi képviselőtestület látogatása a Bp. Szent Imre plébánián

December 12-14. TRIDUUM: adventi napok templomunkban. Meghívott atya: Keczely Károly, darányi plébános

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.

Kereskedelmi forgalomba nem kerül.

Az egyházközség tagjai írták, illetve szerkesztették.

Szedés: Schubert Grafikai Stúdió '97

Nyomtatás: Páskum Nyomda Szekszárd